

Đurđa Otržan
Zaliha (pjesme)

KAO APOTEKARICA

Kao apotekarica
važem riječi,
kao da važem, život i smrt.

Vaga je od zlata,
ali nije moja.

Posudili su mi je
jer sam obećala
da ću je brzo
vratiti.

Ali nikako da izmjerim
koliko mi je potrebno
na lijevoj, a koliko na desnoj
strani pjesme
da se vaga umiri.

Kao apotekarica
smrdim na kamfor
i važem.

Možda i namjerno
otežem
jer ako je umirim,
doći će po nju
a onda više neću moći
pisati pjesme
bez vage i kamfora.

Kao apotekarica
postajem pomalo
kratkovidna.

Kao apotekarica
dajem bombone
kad nemam sitnoga.

NAIVNI

Naivni vjeruju, ljubavnici znaju,
na rastanku se ništa ne događa.

I ne okreću se više za bilo čim.

TROUVER

Povratak iz Svete Zemlje je bio dug i mukotrpan
brodovi ususret koje ne smiješ sresti
voda oko tebe, a bijes, ljutina u tebi,
kako razmijeniti svetost za barel pitke vode?

VJEČNO ZALJUBLJEN

Zelena trava ispod nas.

Molismo bogove da nas ne rastave, boga šuma i vile u zraku. Da pričaju priče o nama. O tihoj svilenoj noći posutoj blistavim krijesnicama, o danima punim sunca i prvim kišnim kapima na usnama. O treptaju srca i šapatu duša, o dlanu u vodi izvora.

Dugo mišljahu kako da nas ne rastave, boga šuma i vilu iz zraka. I pretvoriše nas u lišće i cvijeće, u vode izvorske i puteljke, u magle i zrak, u stabla i grmlje, u divlje ruže, mirisne, u najljepšu šumu na svijetu, koju i danas svi zaljubljeni traže. A ona svake godine iznova raste u priči bogova o meni i vili.

Zelena trava iznad nas.

PJESME ZA DALJINU: U ISTO VRIJEME
MJESTO SASTANKA
JEDNOME
UMJESTO LJUBAVI

U ISTO VRIJEME

Skini šljem
i razgovaraj sa mnom.
Stvarnost je jača od filma.
I od raspoloženja. Od svega.
Slovenci imaju najnježnija tijela, Marina.
Sudim kao i ti, po jednome.
I po granatama.

Prevodim: I stared at a soldier with a gun in the rain.
                                  The man was me.

I cried for death in my heart.

Everyone coming later must come to something better.
To a stranger on the road
To a suddenly love.

The truth is on a lips of the Slavic woman.
The woman... in you.

To se zove sonet, popolnoma
spremenjen, dragi Prešeren.

MJESTO SASTANKA

Otkad su me napustile pjesme
sve je nekako drugačije,
i kraj, i moja osnovna škola
i to da li će se vratiti Ellen.

Ali, da li je moja mama govorila istim jezikom
s onim onda o ljubavi
kao ja sada
s ovim ovdje
O smrti!
I
mislim: ti imaš
    oni gledaju
    njih nema.

JEDNOME

Zimska ruža je sletjela.

– Gdje ti je trnje?...

– U šipražju...

– Cijep?

– Na nebu je.

– Otišao je...

Hajde sa mnom, reče... Bog je počeo rasti kad

mu je

bilo četrdeset.

UMJESTO LJUBAVI

Sunce se pojavljuje od 6 do 6 i pet
Vojnik se pojavljuje od 3 do 3 i petnaest.
Smijeh nisam zapazila.

Skraćujem pjesme, a one rastu.

LAKO

Gdje sam ono stala kad sam te zadnji put vidjela?
Tebi na stopala, da ti budem djetinjasto poznata.

BIJELA PJESMA

Obuci se.
ne, nema magle,
to je bilo sinoć
sjećaš se, dakle

Nešto ti moram reći
što je prekinula kiša
da, čudno vrijeme, dragi
kad si sa mnom

Makni se od prozora
i pogledaj me
ja nisam kao vrijeme
koje primjećuješ
tek kad ga nema

POEZIJA

Mojoj majci ne daju mira
tihi glasovi

mojoj majci,
to valja objasniti,
bivšoj glumici.

Glas ide ukруг
i ne može ga se pratiti.
A neki glasovi nikad ne prestaju.

Zato meditiram na
krugove oko moje mame
jer su vječni.

Najviše volim zeleni krug
glasni Schillerov pijev
a svijetlo-plavo-ljubičasti zov
ne prepoznajem
samo čujem
da je na španjolskom.

Da je postojala
tonska kamera
u doba njene
mladosti
moja mama bi
bila
zvijezda

Ne bi bila moja mama
sa glasom leptira
i repertoarom kazališta
u 50 – tim.

LEONARDO

S prijelaza bijelog u plavo nebo padali su stupovi.

Dva stupa.

– To su Leonardovi stupovi, jedan za drugim.

Imaju puno toga za reći, zato izgledaju kao grlo.

LOGOS

Oko mene sredina
prva i posljednja

GOSPODIN ČOVJEK

Oko je zasvijetlilo i odobrilo. Počeo sam silaziti.

50. Na prvoj sam stepenici stao i zasvijetlio i sam.
49. Na drugoj sam stepenici ponovio sve što sam naučio.
48. Na trećoj stepenici više nije trebalo ponavljati.
47. Na četvrtoj stepenici sam ponovio imena svojih bogova, da ne bih morao izravnati račune s njima.
46. Piramida je velika i lijepa. To vidim sa pete stepenice.
45. Mislim na tebe. Mislim da je to dosta za šestu stepenicu.
44. Na sedmoj stepenici počinje život i Zakon se smiješi.
43. Na osmoj se stepenici počinje pjevati, glasno, o, da.
42. Na devetoj, počinjem disati punim plućima. Vjetrić je blag i puše kao da se osmjehuje, donosi mirise poljskog cvijeća koje se njiše negdje u pregibima.
41. Doviđenja!, kažem, nebeski svijete! Ljubim te! – kažem na desetoj stepenici.
40. Na jedanaestoj stepenici zastajem da je premjerim.
39. Na dvanaestoj stepenici , prisjećam se, rekli su: „ Napiši nešto razumljivo; ljubavnu pjesmu, na primjer.”
Napiši.....-
38. Na trinaestoj učim pisati.
37. Na četrnaestoj više ne znam kako sam dospio ovamo, ali sviđa mi se, samo, tebe nema, ljubavi moja (kako da te opet stvorim).
36. Na petnaestoj stepenici iznova stvaram svoju ljubav.
35. Moja je ruka mala, ali je pred mojim očima veća od piramide kad je gledam iskosa, ispruženu. Na šesnaestoj stepenici.
34. Na sedamnaestoj stepenici promatram izlazak Sunca. Dolazi, dakle, dan. On otkriva zemlju preda mnom. Pozdravljam je kako su me naučili pisari koji su me dopratili do četrnaeste stepenice. Idem dalje.
33. Predajem se zanosu. Na osamnaestoj stepenici siguran sam da je to taj put.
32. Na devetnaestoj stepenici imam i ja, a ne samo bogovi, potrebu za ljubavnom pjesmom. Ta potreba dolazi, znači, i do ljudi. OK.

31. Na dvadesetoj stepenici okrećem se i još jednom mahnem oku na vrhu piramide. Kad vidim nešto lijepo, odmah me hvata smijeh. Tako se i sad počinjem smijati.
30. Na dvadeset i prvoj stepenici postajem samostalan i vidim oltare u daljini. Tako je to, dakle, u svijetu: treba moliti. Molim te, ljubavi, postoj kao i do sada.
29. Na dvadesetdrugoj stepenici, malo prije vremena, razumijem pobrojane stepenice koje sam prošao i one niz koje ću još sići. Brojevi su tu da me štite i uvedu u boje.
28. Na dvadesettrećoj stepenici ispisujem ljubavnu pjesmu na površini granita. Neponovljiva je i ostaje na dvadesettrećoj stepenici za one koji se tamo popnu.
27. Moja duša osjeća čežnju na dvadesetčetvrtoj stepenici.
26. Radosno skačem na dvadesetpetu stepenicu. Osjećam umor i to je sasvim ljudski.
25. Na dvadesetšestoj stepenici postavljam pitanje: Gdje si?, Gdje sam?
24. Na dvadesetsedmoj stepenici osjećam tajnovitost svijeta i to me zbunjuje.
23. Na dvadesetosmoj stepenici plešem od žalosti što sam sam.
22. Na dvadesetdevetoj stepenici dostižem zrelost i hrabrost se prevara u razboritost.
21. Na tridesetoj stepenici znam da ću kad ovo napravim znati zašto sam došao.
20. Na tridesetprvoj stepenici, primam pticu na ruku. Dobrodošla!
19. Na tridesetdrugoj stepenici imam puno toga za reći svijetu, ali ne znam kako.
18. Na tridesettrećoj stepenici želim se ponovo uspinjati i to i činim.

Stojim na stepenici svoje ljubavne pjesme i to je odgovor.

RIJEČNI NOCTURNO

Kad vidim obale napuštene
dođe mi da se razbjesnim
i učinim to, i dok bjesnim,
ipak se upali neko svjetlo
na drugoj strani obale, ili
prođe biciklist.

MOTEL

U noći, na obali grada
vidiš sebe izdaleka
i sve ti se čini bolje nego inače

jer nisi sam
netko je s tobom
tko darove zna,
tko terete zna
i odnosi ih sa sobom

u noć, u tu zimnu noć
na obali grada
posve nezavidno,
odnosi ih na cestu
posve sam.

A ti gledaš sebe izdaleka
i sve ti se čini još bolje
jer nisi sam.
Ima netko,
tko otići zna.

KOME GOVORIM

Kupujem život
govoreći istinu smrti.

Sa svakom laži koju izgovorim
ona krene korak prema meni,

Sa svakom istinom koju izgovorim,
gurnem je dalje od sebe.

Kupujem život,
govoreći istinu smrti.

A kad mi uspije ljepota,
i ona stane, pa sluša.

RATNIČKI HAIKU

Kopita treba brusiti
Da konju bude lakše.

Onome koji brine za ono
najniže u životinje,
još je lakše.

Pjesma ide
odozdo prema gore
u pravilnim
koncentričnim
krugovima.
A onda
udari
u nebesko
more.
More je
proguta
ne povrijeđujući
nikoga.
More potone,
a pjesma ostane.
Tako se stvara površina.

LIJEPO ČUDO

poklanjam priče poput čaša vina
biram čitatelje kao vinograda lozu
I čitatelji rastu
u grozd.

ROTA

Na izmaku dana,
broje se ovce, na prostorima
sveznanja.

Ti i ja, on je,
mi i vi, podložni
izazovu.

Kad zamakne java
pitamo se:
    je li bilo zrelo?
    je li bilo cijelo?
to obojano brojkama
još jedno dnevno djelo,
kud li me je odvelo
    što li se je htjelo?

Na izmaku dana
    budi se
    pažnja.

I sviramo slike
poput harmonike.

ČITATELJU

Laž ubija!

Istina.

Istina laže!

Laž.

ZAKON

Kako god
da otvorite knjigu,
ona izgleda
kao dvije ploče
Zakona.

NOĆNI SAT

Ćuk opipava svemir

Pijukom od zlata
broji put do zvijezda

I kad je nađe,

zašuti.

ŽIVE ZVIJEZDE

Ukotvljene sred nebeskih pučina
svijetle flote iz pradavnina.

Stalna čipka ispletena prostorima
u rasporedu daljina i dubina.

Uzorci blistavi, ljubavlju nošeni
žive u nama, ujedinjeni.

NOVA GODINA

Snjegovi su okopnjeli i moglo se spustiti u dolinu. Svetih se zvona orila poruka izdaleka, odzvanjajući o visove klisura. Vitke su životinje potražile hranu na pašnjacima. Boje su se opet pojavile na zemlji. Brzaci se napuniše vodama i natopiše obale željne zelenila. Sunce je moglo pogledati na svoje stvaranje. Čovjek je krenuo ka čovjeku. Pletilje su iznijele svoje tkalačke stanove, upredajući priče života u vunu. Ptice se prijateljiše s pupoljcima. Povorke hodočasnika se pokrenuše, zastave zavijoriše, uspravljene. Nova godina je počela. Redovnica Đe-Moa molila se na krovu svijeta.

DANTEU

I na ulaz u pakao
si stavio riječi
prema tome,
ima nade.